

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Spadseretouren

Citation: Hertz, Henrik: "Spadseretouren", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.*, udg. af Første Deel , 1851-62., s. 97. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz09_lev-shoot-workid62882/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Spadsere Touren.

Ustener er saa klar og suuk;
Nede ved Stranden frist det luster.
Hisset en eenjort Fugl med Kluf
Ghyger sig hvor Jasminen dufter.
Kom, min Cousine! der har din Ven
Lavet en Bænk under Blomster og Grenz.
Vil du som jeg, saa gaae vi derhen;
Jeg har et Ord at sige dig ene.

Fisken nede passer sin Dont,
Syssler i Vaaden og sloiter et Stykke,
Seer paa den rødlige, blaa Horizont;
Ikke skal han forstyre vor Lykke.
Vidste du blot, hvor tidt han vil see
Over til Skyens hviblige Strimler!
Uro de bringe paa Havet maaskee,
Skaffe ham Fisk i talrige Stimer.

Seer du? han støder fra Land, min Ven!
Al, han har trakt, det kan ikke felle.
Bundgarnet trækker han ind igjen;
Langsomt begynder Baaden at sejle.
Konen derovre, der tørrer et Garn,
Mærker os ikke, derpaa er jeg sikker;
Mindre det sukke, blomstrende Barn,
Nynnende sidder hun bøiet og striffer.

Græsjet er vaadt, her løber en Sti.
Giv mig din Haand, saa skal jeg dig føre.
— Tys! hvad er det? Der er Klammeri!
Det er et Selskab — kom, lad os høre!
Bliv lur, Veninde! Vær ikke forknyt!
Her kan vi staae og lytte bag Busken.
Boguen er væltet! — naa, den ligger blødt!
Hør, hvor de klanres og stjænde paa Kudsken!

Skulde jeg ikke hjælpe dem der?
Vent et Minut, saa stiller jeg Trætten...
Nei, naar du frygter, bliver jeg her.
Tro mig, jeg skal ikke vige fra Pletten.
Bidst som en Hund, men ihdig og tant,
Nagter jeg paa din urolige Mine;
Og i at føie dig er jeg et Lann.
Svi mig igjen, min søde Cousine!

Det var jo deilig! Her er Musik!
Fløite, Claveer og to Violiner.
Saae du den smukke Dame, der gif
Bludseligt bag de lange Gardiner?
See, med en Herre hun har en Vasstær . . .
Ah, du min Gud! har kysjer jo Damen!
Det er bestemt et hemmeligt Par.
Vare nu Præsten snart siger Amen!

Følg mig, Veninde! Her kan vi gaae
Medad til Stranden bag Huset deromme.
— Stille! jeg hører en Nattegal flaae . . .
Veed du, hvorfra dens Toner kan komme?
Ah, nu bemærker jeg først! Fra et Buurs
Gitter og ud i den smægtende, stille
Aftenluft toner den fri Naturs
Dummeste Lyrikers klagende Trille.

— Enten er Luften trykkende varm,
Eller mit Hjerte lider af Hede.
Kom, min Cousine! giv mig din Arm.
Naar vi gaae til, saa er vi derude.
Seer du mit Lysthuus? Op til en Vind
Dufteude sedt Jasminerne hælde.
Vil du som jeg, saa gaae vi derind.
Ah, jeg har tusinde Ting at fortælle!